

DECIZIA

Nr. 614/27.05.2009
privind soluționarea contestației
formulate de **POP EMIL**
înregistrată la D.G.F.P. a județului xxxx
sub nr. xxxxx/**21.04.2009**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxxx a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Xxxxx cu adresa nr. xxxxx/21.04.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxxx sub nr. xxxxx/21.04.2009 asupra contestației formulate de

XXXXXX

cu domiciliul în xxxx, str. xxxx bl. Xxx sc. xx ap. xx, jud. xxxx

înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Xxxxx sub nr. xxxxx/14.04.2009 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxxx sub nr. xxxxx/21.04.2009 și a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

Petentul formulează contestație împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxxx/19.03.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului xxxx.

Suma totală contestată este în cuantum de **xxxx lei** și reprezintă taxa pe poluare pentru autovehicule.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată pentru petent de avocat xxxxxx, la dosar fiind depusă împuternicirea avocațială în original, așa cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea contestației:

I. Petentul solicită anularea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule din data de 19.03.2009 și exonerarea sa de

la plată a sumei de xxxx lei, în susținerea cauzei invocând următoarele motive:

- consideră că prevederile art. 4 lit. a din OUG nr. 50/2008 „sunt identice” cu cele ale art. 214² din Codul fiscal pe care OUG nr. 50/2008 le-a abrogat și le-a înlocuit;
- invocă nelegalitatea încasării taxei pe poluare în condițiile în care în cauză sunt aplicabile în mod direct dispozițiile dreptului comunitar, respectiv art. 90 par. 1 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene, care „au prioritate față de dreptul internațional”, astfel că reglementările interne – OUG nr. 50/2008 și Codul fiscal – nu respectă legislația europeană;
- arată că în conformitate cu art. 148 din Constituția României „statul nostru și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale Comunității, dinainte de aderare”;
- invocă jurisprudența Curții de Justiție Europene, subliniind că dreptul comunitar este „o ordine juridică independentă care are prioritate de aplicare chiar și în fața dreptului național ulterior”;
- consideră că în România există o diferență de tratament, în sensul că „nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele produse și înmatriculate ori reînmatriculate în țara noastră, dar se percepe o astfel de taxă pentru autoturismele înmatriculate deja în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România după aducerea acestora aici”;
- totodată pentru repararea integrală a prejudiciului solicită „achitarea și a folosului nerealizat, respectiv dobânda legală calculată, de la data încasării sumei până la data restituirii integrale și efective”.

II. Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului xxxx, urmare cererii petentului înregistrată la organul fiscal sub nr. xxxx/26.02.2009, prin care a solicitat calcularea taxei pe poluare pentru autovehicule, în vederea efectuării primei înmatriculări în România a autovehiculului marca xxxxx, tip xxxx, categoria auto M1, norme poluare xxxxx, serie șasiu xxxx, an fabricație xxxx, au emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule pe numele contribuabilului XXXXXX, taxa pe poluare pentru autovehicule calculată fiind în sumă de xxxx lei, în conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, precum și H.G. nr. xxxx/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. xxxx/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru

autovehicule.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petent în raport de constatările organelor fiscale și prevederile dispozițiilor legale aplicabile în speță, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxxx este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Administrației Finanțelor Publice a municipiului Xxxxx au calculat în sarcina petentului suma de xxxx lei reprezentând taxa pe poluare

În fapt, în data de 26.02.2009, petentul a solicitat prin cererea înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Xxxxx sub nr. xxxx/26.02.2009, stabilirea taxei pe poluare pentru autovehiculul marca xxxx, tip xxxx, categoria auto xxxx norme poluare xxxxx, serie șasiu xxxxxx, an fabricație 1992.

Drept urmare, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Xxxxx au emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule din data de 19.03.2009, pe baza documentației depuse de petent și a elementelor de calcul prevăzute de O.U.G. nr. 50/2008 și de Normele metodologice de aplicare aprobate prin H.G. nr. 686/2008, prin care a fost calculată în sarcina petentului o taxă pe poluare în sumă de 1.107 lei.

În drept, sunt incidente următoarelor acte normative:

O.U.G. nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările aduse de O.U.G. nr. 208/2008 abrogată de O.U.G. nr. 218/2008; O.U.G. nr. 7/2009.

“ART. 4

Obligația de plată a taxei intervine:

- a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;*
- b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9.*

ART. 5

- (1) Taxa se calculează de autoritatea fiscală competentă.*
- (2) Pentru stabilirea taxei, persoana fizică sau persoana juridică, denumite în continuare contribuabil, care intenționează să efectueze înmatricularea autovehiculului va depune documentele din care*

rezultă elementele de calcul al taxei, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Valoarea în lei a taxei se determină pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(4) Taxa se plătește de către contribuabil într-un cont distinct deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe numele Administrației Fondului pentru Mediu.”

HOTĂRÂRE nr. 686 din 24 iunie 2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule:

“Autoritatea competentă pentru calculul taxei

ART. 3

(1) Taxa se calculează de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care reprezintă:

a) în cazul persoanelor juridice, al persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere - organul fiscal la care persoana este înregistrată ca plătitor de impozite și taxe;

b) în cazul persoanelor fizice - organul fiscal în a cărui rază teritorială persoana fizică își are domiciliul fiscal.

(2) În vederea calculării taxei de către autoritatea fiscală, persoana fizică sau persoana juridică în numele căreia se efectuează înmatricularea, denumite în continuare contribuabili, trebuie să prezinte, în copie și în original, următoarele documente:

a) cartea de identitate a vehiculului; și

b) în cazul autovehiculelor rulate achiziționate din alte state, un document din care să rezulte data primei înmatriculări a acestora, și, după caz, declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 5 alin. (4), precum și rezultatul expertizei tehnice efectuate de Regia Autonomă "Registrul Auto Român" ori rezultatul evaluării individuale efectuate potrivit art. 5 alin. (20).”

Se reține că regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat în vigoare de la data de 1 iulie 2008, conform art. 14 din OUG nr. 50 din 21 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 327 din 25 aprilie 2008, care stabilește, începând cu data de 1 iulie 2008, cadrul

legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu destinația de venit la bugetul Fondului pentru mediu fiind gestionată de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului, reprezentând opțiunea legiuitorului național urmare abrogării art. 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, câtă vreme legislația fiscală prevede în mod expres plata taxei pe poluare cu ocazia primei înmatriculări, rezultă că aceasta este în mod legal datorată.

În ceea ce privește prevederile comunitare invocate în susținerea contestației, se reține că art. 148 din Constituția României instituie supremația tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, față de dispozițiile contrare din legile interne, “cu respectarea prevederilor actului de aderare”, iar în conformitate cu art. I-33 alin. 1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr. 157/2005 “Legea cadru europeană este un act legislativ care **obligă orice stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul care trebuie obținut, lăsând în același timp autorităților naționale competența în ceea ce privește alegerea formei și a mijloacelor**”.

Rezultă că legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai în privința rezultatului, autoritățile naționale având competența de a alege forma și mijloacele prin care se asigură obținerea rezultatului. Astfel, potrivit art. 90 primul paragraf din Tratatul Comunităților (Uniunii) Europene:

“Niciun stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.”

Din jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Comunităților Europene a rezultat că tratatul nu este încălcat prin instituirea unei taxe pe poluare în momentul primei înmatriculări a unui autovehicul pe teritoriul unui stat membru, iar prin caracterul ei fiscal taxa intră în regimul intern de impozitare, domeniu rezervat exercitării prerogativelor suverane ale statelor membre.

Or, taxa pe poluare, prevăzută de OUG nr. 50/2008, pentru un autoturism fabricat în xxxxx, care nu a fost înmatriculat este aceeași

cu cea pentru un autoturism produs în oricare alt stat membru comunitar, cu condiția existenței acelorași specificații tehnice.

În subsidiar, se reține faptul că tot jurisprudența Curții a statuat că art. 90 primul paragraf din Tratat este încălcat numai atunci când quantumul taxei pe poluare este calculat fără luarea în calcul a deprecierei reale a vehiculului, excede quantumului taxei reziduale încorporat în valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național. (pct. 29 din Hotărârea din 18.01.2007, BRZEZINSKI, C-313/05; pct. 26 Hotărârea din 20.09.2007, COMISIA/GRECIA, C-74/06).

Astfel prin HG nr. 686/2008 nivelul taxei este determinat de norma de poluare corelat cu vechimea, rulajul mediu anual și starea generală standard și reprezintă reflecția în plan fiscal a principiului "**poluatorul plătește**", principiu unanim acceptat la nivelul Uniunii Europene.

Referitor la susținerile petentului din contestația formulată conform căroră prevederile art. 4 lit. a din OUG nr. 50/2008 „sunt identice” cu cele ale art. 214² din Codul fiscal pe care OUG nr. 50/2008 le-a abrogat și le-a înlocuit, se rețin următoarele:

Instanțele de judecată din România prin soluțiile emise au constatat că taxa de primă înmatriculare percepută contribuabililor a fost nelegală, fiind în contradicție cu prevederile art. 90 alin. 1 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană.

Prin instituirea acestei taxe s-a creat o situație discriminatorie între persoanele care își achiziționează autoturisme rulate aduse din import și persoanele care își achiziționează autoturisme rulate din xxxxx, în sensul că aceștia din urmă sunt scutiți de plata acestei taxe, beneficiind astfel de o situație avantajoasă.

Această taxă, **stabilită de art. 214 din Codul fiscal** a fost percepută doar în cazul înmatriculării în România, după 01.01.2007, a unui autovehicul care a fost anterior înmatriculat în alt stat membru al Uniunii Europene decât România, nu și pentru un autovehicul care a fost deja înmatriculat în România, indiferent de nivelul de poluare, situație în care nu s-a aplicat în mod uniform principiul "**poluatorul plătește**" și nici nu s-au respectat prevederile art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană.

Curtea de Justiție a Comunităților Europene în cauzele reunite xxxx și C xxxxxx, în cauzele reunite xxxxxx și xxxxx, xxxx respectiv xxxxx - a arătat următoarele:

În sistemul Tratatului instituind Comunitatea Europeană art. 90 suplimentează dispozițiile referitoare la abolirea taxelor vamale și a măsurilor cu efect echivalent. Scopul acestuia este acela de a asigura libera circulație a mărfurilor între statele membre în condiții normale de concurență, prin eliminarea oricăror forme de protecție care pot rezulta din aplicarea unor impozite interne care discriminează produsele provenite din alte state membre (cauzele reunite xxxx și xxx, xxxx).

În ceea ce privește impozitarea autoturismelor second - hand importate, Curtea a apreciat de asemenea că art. 90 caută să asigure completă neutralitate a impozitării interne sub raportul concurenței între produsele care se află deja pe piața națională și produsele importate (cauza xxxxx).

Conform unei jurisprudențe bine stabilite, art. 90 paragraful 1 este încălcat atunci când taxa aplicată produselor importate și taxa aplicată produselor naționale similare sunt calculate diferit pe baza unor criterii care conduc, chiar dacă numai în anumite cazuri, la un nivel al taxei mai mare în cazul produselor importate (a se vedea cauza Weigel). Totuși, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru existența unei asemenea discriminări, impozitarea poate fi discriminatorie în mod indirect, datorită efectelor pe care le produce.

În scopul de a asigura neutralitatea impozitării interne prin respectarea regulilor de concurență între autoturismele uzate aflate deja pe piața națională și autoturismele similare importate, este necesar să fie comparate efectele taxei de înmatriculare pentru vehiculele nou importate dintr-un alt stat membru decât cel în cauză cu efectele valorii reziduale a taxei de înmatriculare care afectează vehiculele similare înmatriculate deja în acea țară și cărora, pentru acest scop, le-a fost deja aplicată această taxă. (În speță situația Ungariei).

Cât privește criteriile care pot fi folosite pentru determinarea unei taxe, Curtea Europeană de Justiție a observat că, în stadiul său actual, dreptul comunitar nu restrânge libertatea fiecărui stat membru de a construi un sistem fiscal în care acele diferențieri între anumite produse, chiar dacă este vorba de produse similare în sensul art. 90 paragraf 1 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană să se facă

pe baza unor criterii obiective, cum ar fi proveniența materiilor prime folosite sau procesul de producție aplicat. Totuși, o asemenea diferențiere este compatibilă cu dreptul comunitar numai dacă urmărește obiective care sunt ele însele compatibile cu cerințele Tratatului și ale legislației comunitare secundare și dacă regulile în cauză sunt de natură să evite orice formă de discriminare, directă sau indirectă, îndreptată împotriva importurilor din alte state membre sau orice altă formă de protecție a produselor naționale concurente (cauza xxxxx).

Având în vedere jurisprudența Curții Europene de Justiție, dispozițiile art. 214¹ și următoarele din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitoare la taxa de primă înmatriculare au fost **abrogate** în mod expres prin publicarea OUG nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

Astfel, în contextul sistemului taxei pe poluare, criteriile precum tipul motorului, capacitatea cilindrică și clasificarea fundamentată pe motive de protecție a mediului reprezintă criterii obiective. Prin urmare ele pot fi folosite într-un asemenea sistem. Pe de altă parte, nici nu există vreo cerință ca valoarea taxei să fie legată de prețul autoturismului.

Având în vedere cele de mai sus rezultă că taxa pe poluare nu împovărează produsele provenind din alte state membre mai mult decât produsele naționale similare, opinia formulată de Comisia Europeană față de taxa specială auto nu a fost în sensul eliminării acesteia, ci a recomandat reșezarea acesteia pe bază de alte principii, respectiv pe baza principiului "poluatorul plătește".

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse mai sus, se reține că taxa pe poluare pentru autovehicule a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului, cu luarea în considerație a legislației comunitare și a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene și după parcurgerea unui proces de audiere publică ce a asigurat transparența în promovarea acestei taxe și că această taxă reprezintă opțiunea legiuitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art. 13 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, conform căruia: "*Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege*", motiv pentru care contestația formulată de petent va fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la solicitarea petentului "Pentru repararea integrală a prejudiciului, solicit achitarea și a folosului nerealizat, respectiv dobânda legală calculată (...)", se rețin următoarele:

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

" ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) *Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.*

(3) *Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii."*

Pe cale de consecință, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, rezultă că solicitarea petentului de achitare și a folosului nerealizat, respectiv dobânda legală calculată de la data încasării sumei până la data restituirii integrale și efective, nu este de competența organului de soluționare a contestației, acesta având posibilitatea exercitării drepturilor prevăzute de art. 117 din același act normativ, respectiv:

"ART. 117

Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume:

- a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță;
- b) cele plătite în plus față de obligația fiscală;
- c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;
- d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;
- e) cele de rambursat de la bugetul de stat;
- f) cele stabilite prin hotărâri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;
- g) cele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 170;
- h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, după caz, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se dispune desființarea executării silite.

(...)

9) Procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, inclusiv modalitatea de acordare a dobânzilor prevăzute la art. 124, se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.”

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu art. 4 și art. 5 din O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, art. 3 din HG nr. 686 din 24 iunie 2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, coroborate cu art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea contestației formulate de **XXXXXX** cu domiciliul în **xxxx, str. xxxx sc. xx ap. xxx, jud. xxxxx**, împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. **xxxxx/ad** din data de 02.04.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului **xxxx**, pentru suma de **xxxxx lei** reprezentând taxă pe poluare pentru autovehicule, ca neîntemeiată. Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul **xxxx**, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Xxxxx

Director Executiv,